

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2007)5910 wersja ostateczna z dnia 5 grudnia 2007 r. (sprawa COMP/F/38.629 — Kauczuk chloroprenowy), w której Komisja uznała, że skarżąca wraz z innymi przedsiębiorstwami naruszyła art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG poprzez uczestniczenie w jednym i ciągłym porozumieniu lub uzgodnionej praktyce w sektorze kauczuku chloroprenowego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie okoliczności faktycznych oraz naruszyła prawo, uznając skarżącą za odpowiedzialną za naruszenie popełnione przez joint venture DuPont Dow Elastomers. Skarżąca dodaje, że Komisja nie wykazała, iż skarżąca miała decydujący wpływ na DuPont Dow Elastomers. Ponadto skarżąca podnosi, że nie stanowiła wraz z DuPont Dow Elastomers całości gospodarczej.

Skarżąca twierdzi dodatkowo, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie okoliczności faktycznych, naruszyła prawo oraz w niewystarczający sposób uzasadniła swoją decyzję poprzez:

- zastosowanie mnożnika 6,5 z tytułu czasu trwania naruszenia, chociaż naruszenie trwało jedynie sześć lat i jeden miesiąc;
- podwyższenie grzywny nałożonej na skarżącą o 10 % w celu osiągnięcia wystarczającego skutku odstrasającego; oraz
- nieprzyznanie skarżącej maksymalnej dopuszczalnej obniżki grzywny z tytułu współpracy w wysokości 30 %.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2008 r. — Intesa Sanpaolo przeciwko OHIM — MIP Metro (COMIT)**(Sprawa T-84/08)**

(2008/C 116/42)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Intesa Sanpaolo SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Perani i P. Pozzi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izby Odwoławczą była również: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- całkowita zmiana decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM w sprawie R 138/2006-4 wydanej w dniu 19 grudnia 2007 r. i doręczonej w dniu 27 grudnia 2007 r.;
- utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 12 stycznia 2006 r. wydanej w sprawie sprzeciwu

nr B 675 803 w zakresie, w jakim uwzględniono w niej zgłoszenie nr 3 104 155 COMIT w odniesieniu do klas 35, 36, 41 i 42;

- zmiana decyzji Wydziału Sprzeciwów OHIM z dnia 12 stycznia 2006 r. wydanej w sprawie sprzeciwu nr B 675 803 w zakresie, w jakim uwzględniono w niej w części sprzeciw nr B 675 803 w odniesieniu do towarów z klasy 16;
- w konsekwencji odrzucenie sprzeciwu nr B 675 803 w całości i uwzględnienie zgłoszenia nr 3 104 155 COMIT w odniesieniu do wszystkich towarów i usług z klas 16, 35, 36, 41 i 42;
- obciążenie pozwanych kosztami niniejszego postępowania, a także kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu i postępowania odwoławczego przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „COMIT” dla towarów i usług z klas 16, 35, 36, 41 i 42 — zgłoszenie nr 3 104 155

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny krajowy znak towarowy „Comet” dla towarów i usług z klas 9, 16, 35, 36, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie zgłoszenia w całości

Podniesione zarzuty: Skarżąca twierdzi, że brak jest prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do kolidujących znaków towarowych.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2008 r. — TNC Kazchrome i ENRC Marketing przeciwko Radzie i Komisji**(Sprawa T-107/08)**

(2008/C 116/43)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: spółka akcyjna Transnational Company Kazchrome (TNC Kazchrome) (Actobe, Kazachstan), ENRC Marketing AG (Kloten, Szwajcaria) (przedstawiciele: L. Ruesmann i A. Willems, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności wydanego rozporządzenia w zakresie w jakim nakłada środki antydumpingowe na przywóz krzemomanganu produkowanego lub sprzedawanego przez skarżące,
- zasądzenie od Rady i Komisji, solidarnie, odszkodowania, wraz z odsetkami, za szkody poniesione przez skarżące wskutek wszczęcia postępowania, błędnych ustaleń okoliczności faktycznych i błędnej oceny, oraz wskutek naruszenia przez Komisję podstawowych zasad prawa wspólnotowego i wyrażającego szkodę ustanowienia rozporządzenia (WE) nr 1420/2007 przez Radę,
- obciążenie Komisji i Rady kosztami postępowania,
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz solidarnie kosztami poniesionymi przez skarżące, w zakresie w jakim nie zostaną one pokryte przez Radę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące, które są odpowiednio producentami i eksporterami krzemomanganu wysyłanego do Unii Europejskiej, wnoszą o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1420/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz krzemomanganu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Kazachstanu i kończącego postępowanie w sprawie przywozu krzemomanganu pochodzącego z Ukrainy ⁽¹⁾.

Na poparcie swej skargi podnoszą one, że pozwane dopuściły się rażących błędów w ocenie, naruszyły postanowienia rozporządzenia podstawowego ⁽²⁾ oraz nie przedstawiły uzasadnienia swych ustaleń zgodnie z wymaganiami art. 253 WE poprzez objęcie Kazachstanu i wyłączenie Indii z dochodzenia antydumpingowego oraz odrzucenie argumentu skarżących w świetle, którego działały jako jeden podmiot gospodarczy; ustalając cenę eksportową skarżących; dokonując oceny czy i w jakim zakresie przywóz krzemomanganu z Kazachstanu wyrządził szkodę przemysłowi wspólnotowemu; łącząc przywóz z Kazachstanu i Chin dla celów tej oceny i dla celu oceny interesu wspólnotowego.

Skarżące podnoszą ponadto, że instytucje Wspólnoty naruszyły prawo skarżących do zostania wysłuchanymi oraz zasady dobrej administracji, ochrony uzasadnionych oczekiwań, niedyskryminacji i proporcjonalności ponieważ, między innymi, skarżące nie miały dostępu do informacji istotnych w świetle ustaleń instytucji wspólnotowych i wobec okoliczności, że zobowiązanie przedstawione przez skarżące zostało odrzucone.

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 317, str. 5.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 1996, L 56, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2008 r. — Zino Davidoff przeciwko OHIM — Clifarm i. Kleinakis & SIA (GOOD LIFE)**(Sprawa T-108/08)**

(2008/C 116/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zino Davidoff SA (Fryburg, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci H. Kunz-Hallstein i R. Kunz-Hallstein)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Clifarm i. Kleinakis & SIA OE (Glyfada, Grecja)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM w sprawie R 298/2007-2;
- obciążenie OHIM lub interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „GOOD LIFE” dla towarów z klasy 3 — zgłoszenie nr 1 709 641

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Clifarm i. Kleinakis & SIA OE.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy i krajowy znak towarowy „GOOD LIFE” dla towarów z klas 3, 5 i 16

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów do ponownego rozpoznania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 43, 73 i 74 rozporządzenia Rady nr 40/94 oraz zasady 22 rozporządzenia Komisji nr 2868/95, polegające między innymi na tym, że Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę towary, w odniesieniu do których nie wnosi się o ochronę znaku towarowego i które nie stanowiły podstawy sprzeciwu, na tym, że Izba Odwoławcza nie powinna była uwzględnić dowodów przedstawionych przez Clifarm i. Kleinakis & SIA OE odnoszących się do używania jej znaków towarowych oraz na tym, że Izba Odwoławcza wzięła pod uwagę dowody, których skarżąca nie mogła ocenić.